

hed for at kunne få en 3-måneders-konstitution som dommer.

Jeg var på samme vis som fru Dorte Bennedsen lamslået over de tilkendegivelser, som kom fra hr. Skaarup. Jeg må sige, at jeg har svært ved at finde et udtryk, der rigtig passer til den kommentar, vi hørte om, at der skulle være tale om, at domstolene i Danmark var korrumperede. Jeg tror, at den højesteretsdommer, der blev henvist til i replikken, vil føle sig beskæmmet over at blive taget op i den sammenhæng, som hr. Skaarup placerede ham i. Men lad det stå for hr. Skaarups egen regning. Jeg har for mit eget vedkommende bestemt ingen anledning til på nogen måde at tilkendegive nogen som helst enighed i synspunktet, men opfattede det nærmest som en arrogant tilkendegivelse over for vores domstole, som for mig at se er nogle af de bedste i verden til at sikre habilitet og kvalitet i deres gerning.

Hr. Sjursen var som andre foruden af den parlamentariske kontrol og det parlamentariske ansvar optaget af bibeskæftigelsen. Også hr. Aage Frandsen brugte en del af sin ordførertale til at komme med tilkendegivelser om den model, regeringen har lagt op til. Vi er gået efter det indholdsmæssige, det materielle i at sikre uafhængighed ved domstolene, og det er, at der ikke på nogen måde kan herske tvivl om dommerens habilitet i de sager, som dommeren beskæftiger sig med i retten, og dommeren kan gøre sig inhabil ved at have beskæftigelse uden for retten i forskellige sammenhænge.

Derfor skal der være fuld offentlighed om det. Der skal være adgang til aktindsigt i de bijob, som dommere har ved siden af gerningen som dommere. Det vil der blive, for det skal årlig indrapporteres. For så vidt angår det økonomiske, kan jeg godt se, at der kan være en sammenhæng mellem størrelsen af betalingen og tidsforbruget. Her mener vi, og jeg tror også, det var det, hr. Sjursen lagde vægt på, at det er nødvendigt, at de bijob, dommerne påtager sig, på ingen måde må skygge for deres hovederhverv, nemlig dommergerningen. Derfor vil vi kræve som en ny model, at dommerne årlig skal indrapportere det økonomiske afkast, de har af bibeskæftigelsen. Det skal retspræsidenten føre tilsyn med, så retspræsidenten kan gribe ind, når en dommer har fået et antal bijob eller en mængde af bijob, der gør, at dommerens bibeskæftigelse overskygger hovedgerningen.

Så spørger hr. Aage Frandsen, om retspræsidenterne nu er de bedste til det. Det er min forventning, og det fremgår også af lovforslaget, at Præsidentrådet vil tage drøftelser, når loven er vedtaget, om det her spørgsmål og gennem de drøftelser anlægge en praksis for omfanget af bibeskæftigelse, også når det drejer sig om, hvornår der skal skrides ind over for en dommer, der ikke selv er i stand til at begrænse sin bibeskæftigelse. Jeg håber og tror, at der vil være et stort flertal i Folketinget, der vil slutte op om den model.

Jeg takker de ordførere, der er kommet med de positive tilkendegivelser om begge lovforslag, og håber også, at de vil kunne blive vedtaget i denne folketingsssamling. Det har vi efterhånden brug for. Denne reform har været længe undervejs, flere år er der gået, fra det store domstolsudvalg blev sat i arbejde med højesteretspræsidenten som formand. Det lavede et godt arbejde, som har dannet grundlag for de to lovforslag. Nu har vi brug for, at de kan blive vedtaget, sådan at vi kan komme i gang med etablering af den nye styrelse.

Vi har også brug for det i Justitsministeriet af hensyn til, at de medarbejdere, som i dag er i styrelsen, ikke skal gå i al uvished, for, som det fremgår af lovforslaget, er der her tale om stillinger, der skal nyopslås, så det er selvfølgelig også, for at vi kan føre en respektabel personalepolitik i den lange fase, inden en ny model vil kunne blive vedtaget af Folketinget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan forstå, at ministeren havde lidt svært ved at forstå, hvad det var, jeg gerne ville sige her fra talerstolen, og derfor skal jeg prøve at hjælpe ham lidt på vej, og det gør jeg simpelt hen ved hjælp af en gentagelse af det, som højesteretsdommer Per Walsøe har sagt. Han har nemlig sagt, at den næsten automatiske rekruttering fra Justitsministeriet til domstolene meget nemt kan føre til en korrupperende magt.

Så er det, at Dansk Folkeparti siger, at der vel er en grund til, at man overhovedet kommer med den reform af domstolene, og grunden er vel, at man har været nervøs for, at der har været en mulighed for at sammenblende tingene mellem Justitsministeriet og domstolene, og derfor mener man, at domstolene skal være uafhængige.